

conjuraților, cugetă se nimicéscă mei ântâiū pre acestia, și de aceea nu persecută pre Antoniū cândū fugià în Gallia, mai allessū pentru că senatulū nu lū însărcinasse pre dînsulū cu acéstă missiune, ci pre D. Brutū.

XIX.

Triumviratulu II.

Octavianū se întórse la Roma, și prin puterea armată și procură consulatulū, și duse lucrulū acolo ca poporulū se încuviințieđie a face o cercetare asupra ucciđitorilorū lui Cesare, în contra amnestiei pronunțiate de senatū. Apoi plecā în Gallia cisalpinā, prefăcându-se că merge încontra lui Antoniū, cu care nenegoțiasse deja prin M. Aemiliū Lepidu, propretoriulū Galliei, constrînse pre senatū a revocā decretelē selle încontra lui Antoniū și se unī într'o iusulā la Bononia cu Antoniū și cu Lepidu intru administrarea republicei pre 5 anni și intru estermizarea partitei lui Brutū și Casiū. Acesta fu triumviratulū II. Poporulū fu nevoitū a confirmā triumvirilorū potestatea arrogată pre 5 anni. Inse mai înainte de a începe resbellulū încontra ucciđitorilorū lui Cesare, triumvirii voiră se se desfacā de inimizii lorū cei mai însemnați din Roma, ca acestia se nu pótā chiāmā în absenția lorū pre S. Pompeiū, care se ținea în Sicilia. Din acéstă causă ei reînnoirā proscripțiunile, și suptū pretestū de a resbună mórtea lui Cesare și de a restabilī pacea în republicā, proscrissērā mai bine de 100 de senatori și de 100 de călari, a cărorā avere debea se le procure lorū banī spre purtarea resbellului. Intre cei ce se ucciseră atunci fu și M. Tulliū Cicerone. După acéstă Antoniū și Octavianū purceseră în Macedonia încontra lui Brutū și Cassiū, cari după espedițiunile lorū din Asia (încontra Suriei și a Rodului)